

ob mirnih dnevih cela prošnja katere občine prečitata, reče zapisnikar: prošnja občine J., predlog poslanca K., interpelacija poslanca L. Te reči se ob mirnih razmerah v parlamentu označijo s par besedami in stvar je končana. Ker so pa češki poslanci sklenili, zabraniti posvetovanje o državnem proračunu, so zahtevali, da se vse vloge preberejo dobesedno. Ko se bo vse prečitalo, potem pride na vrsto nujni predlog češkega poslanca Kaftana. Ta zahteva, da se naj preneha posvetovanje o pogodbi z Ogrsko, dokler se tam ne vstane nova vlada in se ne zve, da nova vlada vsemu pritrudi, kar je prejšnja vlada pod Szellom dr. Körber-ju obljubila. Ko bo ta nujni predlog rešen, pride na vrsto: predlog poslanca Robiča.

A kakoršne so razmere danes v zbornici, se najbrž ne bo obravnavalo ne o Kaftanovem, ne o Robičevem predlogu, temveč se bodo izvršile volitve v delegacijo in se odgodi državni zbor do jeseni. Med tem časom se bo vlada pogajala s Čehi in Nemci, da se doseže mir. Kar zadeva Robičev predlog, je stvar za nas štajerske Slovence posebno važna. Napisi na naših železnica so z malimi izjemami (Velenje—Dravograd in Radgona—Ljutomer) samo nemški. O tej zadevi je govoril obširno v seji državnega zbora dne 13. novembra 1902 državni posl. Žičkar, dokazoval krivice, katere se gode Slovcem in zahteval od vlade, naj ona stori svojo dolžnost, da se uveljavi pravica. Vlada seveda ni storila ničesar; pač pa je vprašala c. kr. namestnika štajerski deželni odbor, kakšni naj bojo ti železnični napisi pri novi železnici Grobelno — deželna meja. Deželni odbor je sklenil (z vsemi glasovi proti Robičevemu, to že lahko itak vemo), da imajo biti ti napisi samo nemški. Kaj je bolj naravno, kakor da je Robič vložil takoj potem nujni predlog?

Politični ogled.

Na Kranjskem je zborovalo zadnje nedeljo pri Devici Mariji v Polju ondotno katoliško politično društvo. Poročal je drž. in dežel. poslanec g. Franc Povše. Pritoževal se je, kako hočejo Nemci v Avstriji vladati nad Slovani in nam odrekajo enakopravnost. Kam pa privede kruta nadvlada ene narodnosti, kaže se na Hrvatskem, kjer so Mažari mislili pritiskati Hrvate ob steno, a so se Hrvati uprli mažarskemu nasilju (»Živjoklici«). Ves omikani svet priznava, da je boj bratov Hrvatov pravičen, da je boj za sveto stvar. (Gromovito odobravanje.) Hrvatje imajo z zlatimi črkami pisano svojo zgodovino, katere ne morejo uničiti njihovi nasprotniki. Narod, ki si je prislužil naslov predzid krščanstva, narod, ki je prelil toliko krvi za Avstrijo, tak narod ni dolžan odnehati in pustiti teptati svoje pravice. (Dolgotrajajoče burno odobravanje.) Vsa srca naša so narodu hrvatskemu, ki bije boj za svobodo zlato, naklonjena. Trd je boj, a z božjo pomočjo

Vsi so pogledali nauj. Župan se je namrdnil, gozdar se je obrnil s celim stolom, redar Oseba je vstal, naravnal kapo in popravlil jermen, na katerem je visela stara sablja.

»Zakaj sta se smejala?« vpil je župan in vpitje je ponavljal zelo resno tudi redar.

»Ker sva rada na svetu.«

»To ni res!«

»Kako pa morete to trditi, da nisva rada na svetu?«

»Vidva sta se smejala zavolj kaj drugega — mi to vemo!«

»Ako to veste, potem ne vprašajte!«

Prišlo je do hudega prepira. Župan in redar sta trdila, da fanta nista dala uradnega odgovora. Nekateri so se strinjali z njima, drugi pa so branili fanta, da nista nikogar razžalila.

»Kaj vi veste, kaj je razžaljenje, Vi tepec!«

»Vi bedak bedasti — —!«

mora nam zasiniti nova doba, doba slovan-ska. Pogumnih mož je bodočnost! Govoru g. poslanca so zborovalci navdušeno pritrjevali in orili so po zborovališču mogočni »Živjoklici« zbrane množice. Govoril je tudi zastopnik Hrvatov ter med gromovitim odobravanjem povdarjal, da smo od Celovca do Carigrada samo en narod!

V hrvatskem saboru, ki je pričel zadnji teden zborovati, so se dogajali burni prizori. Opozicijski poslanci so banu in mažaronski večini s krepkimi besedami očitali, da so krivi vseh nemirov na Hrvatskem. Poslanec pl. Halper je izstopil iz mažaronske večine ter odložil svoj mandat, ker noče več služiti banu, ki mori hrvatsko ljudstvo. Ta teden še ni bilo zasedanja, ker bana Hedervaryja ni doma, ampak se mudi na Dunaju in v Budimpešti, da sestavi novo ogrsko ministristvo. Ljudstvo v Zagrebu izraža mažaronskim poslancem glasno in na nedvoumen način svoje zaničevanje. Nemiri na Hrvatskem še niso potihnil, ampak se nadaljujejo. Ako ne bo kmalu odnesel Hedervary svojih pet iz dežele, bati se je, da bo buknila po Hrvatskem še prava, popolna revolucija.

Dogodki v Srbiji. Včeraj, dne 24. junija je prišel novi srbski kralj Peter I. v Belgrad, kjer je bil seveda slovesno sprejet. Dosedaj je bival na Švicarskem v mestu Ženeva. Kronanje kralja se bo vršilo še le kasneje. Vseh Jugoslovanov želja je, da se vrne sedaj red in mir v Srbijo.

Nemiri na Balkanu. Iz Carigrada poročajo, da se manjši boji med vstajniki in turško vojsko izza poslednjih 14 dni vedno ponavljajo. Obe strani imata precej ranjenih in mrtvih. Prihajajo tudi poročila o več nasilnostih, katere so se zgodile. V skopijskem okraju so ujeli tri vstaške čete. Večji nemiri pa se dogajajo na Albanskem. Tje je sultan poslal nekaj polkov, katerim poveljuje Samsi paša, da jih s puškami in sabljami »pomirijo.«

Volitve na Nemškem. Pretekli teden so se vršile volitve za nemški državni zbor, ki so pa za vlado silno neugodno izpadle. Največ poslancev v novem državnem zboru bodo imeli katoliški centrum in socialdemokrati.

Črnogorski prestolonaslednik princ Danilo se je baje odpovedal prestolonasledništvu, ker je njegov zakon ostal doslej brez otrok. Prestolonaslednik postane potem princ Mirko, ki je oženjen s Srbijko Kostantinovič in je pri ljudstvu mnogo bolj priljubljen nego Danilo.

Dopisi.

Iz Petrovč. Vsakega pravega domoljuba mora pač srčno razveseliti napredek in razvoj raznih društev širom naše mile domovine, ker veseli napredek naših društev nam je porok našega obstanka. Tudi pri nas je društveno življenje v polnem cvetju. Naše kmetijsko in bralno društvo »Gospodar« izvrstno deluje in vstreza v vseh ozirih svo-

In že so bili med seboj. Pokalo pa je kakor v vojski, kadar je »ajncel-fajer«.

Krčma je bila mala in zato takoj polna, ko so se začeli dajati. Gostilničar Tonček je letel ven po palico, ali ni mogel nazaj. Nacej se je opiral ob duri in se boril s stolom. Jozica pa je zagrabil čevljarja Bončeja, vzdignil ga za rame, bilo je to pri zidu, kjer je visela znana deska s kredo narejenih črt, vzdignil ga je, gor in dol, še enkrat, in o črtah ni bilo ne duha ne sluha. Čevljar je imel vso kredo na hrbtu.

»Pravijo, da bo vojska«, kričala je na vasi stara Obrekovalka na Klepetuljo.

»Je že! — je že vojska! Pri Tončku so že v ognju!«

Nacej z Jozica sta vojsko povzročila. Vrsta črt na deski — že sem od pusta — žgala ju je kakor vest.

Zdaj naj črte plača, kdor jih je zbrisal. S Tončekom bo težek dogovor.

»Mir.«

jemu namenu. In danes imamo priliko širše občinstvo obvestiti o novem velikem koraku našega društva. Društvo »Gospodar« ima namreč poleg poduka skrbeti svojim članom tudi za potrebno zabavo in v ta namen se je poleg pevskega zbora ustanovil tudi tamburaški zbor, ki bode prvokrat javno nastopil dne 29. junija t. l. ob 4. uri popoldne na dvoru gostilne g. M. Kavčič-a v Petrovčah. Ob tej priliki namreč priredi društvo »Gosp.« veliko veselico z jako obširnim in zanimivim vspeodom. Evo vam bogatega vspeoda: 1. »Pozdrav Savinjski dolini« pesem, vgl. I. Laharnar; poje mešan zbor. 2. Govor o razvoju in pomenu tamburaškega zbora. 3. »Lepa naša domovina« koračnica, I. D. Hruza; udarjajo tamburaši. 4. »Sretan imendan« mazurka, vgl. Milutin Farkaš; udarjajo tamburaši. 5. »Poziv k petju« pesem, vgl. H. Volarič; mašan zbor. 6. »Karišik hrv. narod. popjevavka«, vgl. M. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 7. »Proletno cvieče« valček, vgl. Mil. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 8. »Santa Lucia« Napulska Barkorala, vgl. M. pl. Farkaš. 9. »Ogljar« narodna pesem, post. I. Žirovnik; mešani zbor. 10. »Ana polka« (Polka Francaise), vgl. A. Jirke; udarjajo tamburaši. 11. »Slovenec sem!« po dr. Ipavicu vgl. Mil. pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 12. »Ljubav vatrogasca« (Polka Francaise), vgl. A. Jirke; udarjajo tamburaši. 13. »Nazaj v planinski raj!« pesem, vgl. dr. Ipavice; mešan zbor. 14. »Mladi vojaki« koračnica, vgl. Milutin pl. Farkaš; udarjajo tamburaši. 15. »Za jedan časak« pesem, vgl. I. Stjepušin; udarjajo tamburaši. 16. »Naprej zastava slave!« koračnica, vgl. Mil. pl. Farkaš. — Kaj ne dobro izbran vspeod?! Zato pa tudi vse kar leze in gre, na sv. Petra popoldne v Petrovčah! Nobeden naj ne zamudi za mali denar, 40 v. vstopnine, vdeležiti se lepe, nedolžne zabave! Rojaki! Domoljubi! od blizo in daleč, pokažite s svojim prihodom, da vam je mar napredek ljudstva. Če bi bilo pa takrat slabo deževno vreme, se veselica preloži na dne 12. julija t. l. z enakim vspeodom. Toraj na veselo svidenje dne 29. junija v Petrovčah pri prijetni, nedolžni, narodni zabavi!

St. Jungert nad Galicijo. Dolgo sem romal po svetu, kaj ne, gospod urednik? Ko bi ne bil zadnjič povedal, da se ne bom kmalu oglašil, ker bom za nekaj časa puščajniško obleko slekel ter šel med svet, bi še morda ta ali oni »Štajerček« ljubček mislil, da so me Šmarčani za lase v dimnik obesili, da bi z vsemi štirimi zvonil, kadar bodo zadnje »kroto« iz fare izgnali. Pa puščajnika je zelo težko vjeti. Tristo zelenih pajkov, razdražil sem jih pa! Precej so neki začeli stikati za mano po šentjungerski gori. Dobro, da sem jo prej odkuril. Ko me niso našli, so sli čisto zeleni od jeze proti domu. Še solnce je bilo neki drugi dan čisto zeleno. Jaz tega skraja nisem verjel, ko so mi pravili, potem so mi pa travo pokazali, ki je še sedaj zelena, koder jo je takrat solnce obsijalo. Pa danes bom pustil Šmarčane pri miru, raje bom Galičane pošegetal. Veste, gospod urednik, zdaj so tisti dnevi, ko ima dolg čas mlade, zato pa tudi solnce peče, da človeku voda z lica teče, čeravno vino pije. Vina jaz ravno nimam, pa kumričove sem napravil lani dober, ker mi je Ušenekov rekel otresti tiste kumrice na slokem travniku. Bog mu daj zdravje! Zadnje soboto sem bil žejen, sem ga pa dobro potegnul, potem sem se pa vlegel pred brlog v gabrovo senco ter sem gledal, kako je veter prah mešal po cesti od Celja proti Galiciji. Na misel mi je prišlo, da bi to cesto Galičani radi spravili med okrajne. Tako je prav! Celjani imajo denarja, da jim žepe trga, mi pa ne. Zadnjič sem kupil v Celju z nekim gospodom ene hlače, ki pa so imele v vsakem žepu luknjo. Da bi te luna trkala, dokler je v žepu denar, jih ima gospod, če je pa v žepu luknja, jih pa siromaku proda. Ko tako modrujem, vidim, da gre po cesti tropa žensk. Zapazim, da nekaj razgrinjajo. Brž skočim v brlog po respetlin in ga nastavim tje dol. Pa kaj mis-